

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.729 van 29 maart 2012
in de zaak A. 156.343/VII-37.468.**

In zake : 1. de VZW VLAAMSE DIERENARTSENVERENIGING
 2. Marc JANSSENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Rita Gielen
 kantoor houdend te 2460 Kasterlee
 Isschot 22
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Sociale Zaken en Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean-François De Bock
kantoor houdend te 1050 Brussel
Waterloosesteenweg 612
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
Luk Vangheluwe
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rita Gielen
kantoor houdend te 2460 Kasterlee
Isschot 22
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 november 2004, strekt tot de
nietigverklaring van het koninklijk besluit van 21 september 2004 tot wijziging
van het koninklijk besluit van 10 februari 1967 houdende reglement van de
diergeneeskundige politie op de hondsdelheid.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 136.231 van 18 oktober 2004 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing verworpen.

Bij arrest nr. 144.781 van 23 mei 2005 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Bij arrest nr. 199.484 van 14 januari 2010 wordt het beroep in hoofde van de eerste verzoekende partij verworpen, worden de debatten heropend, worden in het kader van het eerste middel twee prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat er mee gelast om na ontvangst van het antwoord van het Hof van Justitie van de Europese Unie, het onderzoek van het eerste middel voort te zetten, en wordt het beroep van het overige verworpen.

Auditeur Inge Vos heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 maart 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rita Gielen, die verschijnt voor de verzoeker en tevens voor de tussenkomende partij, en advocaat Valérie De Schepper, die loco advocaat Jean-François De Bock verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feiten werden weergegeven in het arrest nr. 199.484 van 14 januari 2010.

4. In het arrest van 14 april 2011, in de gevoegde zaken C-42/10, C-45/10 en C-57/10 (zaken bij de Raad respectievelijk gekend onder de rolnummers G/A. 156.343/VII-37.468, G/A. 152.611/VII-37.544 en G/A. 152.109/VII-37.469), overwoog het Hof van Justitie aangaande de door de Raad van State in de voorliggende zaak gestelde prejudiciële vragen het volgende :

"Eerste vraag in de zaken C-42/10 en C-57/10

46 Met zijn eerste vraag in de zaken C-42/10 en C-57/10 wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of de artikelen 3, sub b, 4, lid 2, 5 en 17, tweede alinea, van verordening nr. 998/2003 en de artikelen en bijlagen van beschikking 2003/803 aldus moeten worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die bepaalt dat paspoorten voor gezelschapsdieren voorzien moeten zijn van een uniek nummer dat de – uit twee karakters bestaande – ISO-code voor het Koninkrijk België, 'BE', omvat, gevolgd door het – uit twee cijfers bestaande – erkenningsnummer van de erkende verdeler en een volgnummer van negen cijfers.

47 Dienaangaande zij eraan herinnerd dat de bepalingen van een verordening wegens hun aard en hun functie in het systeem van de bronnen van het recht van de Unie in het algemeen rechtstreekse werking hebben in de nationale rechtsorden, zonder dat de nationale instanties uitvoeringsmaatregelen hoeven te treffen of dat de wetgever van de Unie aanvullende regelingen hoeft vast te stellen (arrest van 28 oktober 2010, SGS Belgium e.a., C-367/09, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 32 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

48 Voor sommige bepalingen van verordeningen kan het evenwel noodzakelijk zijn dat nationale maatregelen ter uitvoering ervan worden vastgesteld, ook al worden deze bepalingen door een uitvoeringsbeschikking aangevuld (zie in die zin arrest van 11 januari 2001, Monte Arcosu, C-403/98, Jurispr. blz. I-103, punt 26).

49 Dit is duidelijk het geval voor artikel 5, lid 1, sub b, van verordening nr. 998/2003, gelezen in samenhang met bijlage II, B, punt 2, sub c, bij beschikking 2003/803.

50 Behalve de bepaling dat de reeks karakters die het unieke nummer vormen dat op het gezelschapsdierenpaspoort moet worden geplaatst, met de ISO-code van de lidstaat van uitgifte moet beginnen, bevatten deze voorschriften van verordening nr. 998/2003 en beschikking 2003/803 geen specifieke regels over de wijze waarop dit nummer moet worden vastgesteld. Het is dus aan de lidstaten om te bepalen hoe dit nummer moet worden vastgesteld.

51 Vastgesteld moet worden dat de in het hoofdgeding aan de orde zijnde regelgeving voldoet aan de vereisten die in artikel 5, lid 1, sub b, van verordening nr. 998/2003, gelezen in samenhang met bijlage II, B, punt 2, sub c, bij beschikking 2003/803 aan de nummering van de paspoorten worden gesteld. Deze nationale regeling bepaalt immers dat elk paspoort een uniek nummer heeft en dat de eerste twee karakters van dit nummer verwijzen naar de ISO-code van het Koninkrijk België, namelijk 'BE'. Door uitvoering te geven aan bovengenoemde bepalingen van het recht van de Unie en voorts de nummeringswijze voor de andere karakters van het paspoortnummer te preciseren, verzekert de betrokken nationale regeling dat deze bepalingen hun volle werking ontplooiën.

(...)

Tweede vraag in zaak C-42/10 en eerste vraag in zaak C-45/10

53 Met zijn tweede vraag in zaak C-42/10 en zijn eerste vraag in zaak C-45/10 wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of de artikelen 3, sub b, 4, lid 2, 5 en 17, tweede alinea, van verordening nr. 998/2003 en de artikelen en bijlagen van beschikking 2003/803 in de weg staan aan regelingen zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, krachtens welke het gezelschapsdierenpaspoort niet alleen overeenkomstig de regelgeving van de Unie wordt gebruikt als reisdocument, maar ook als bewijs van identificatie en registratie van honden op nationaal niveau, en de hierop aangebrachte gegevens ter identificatie van de eigenaar en het dier anders worden voorgesteld dan is vastgelegd in beschikking 2003/803 en wijzigingen hieraan worden aangebracht door het overplakken van de oude door de nieuwe gegevens.

54 Wat in de eerste plaats het gebruik van het gezelschapsdierenpaspoort als bewijs van identificatie en registratie van honden op nationaal niveau betreft, moet worden opgemerkt dat dit niet dezelfde doeleinden dient als die welke worden nagestreefd door de regelgeving van de Unie, namelijk de harmonisatie van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële intracommunautaire verkeer van gezelschapsdieren, maar parallelle doeleinden.

55 Dienaangaande zij opgemerkt dat noch uit de letter noch uit de geest van verordening nr. 998/2003 en beschikking 2003/803 kan worden afgeleid dat het

gezelschapsdierenpaspoort uitsluitend als functie heeft te voldoen aan de doelstellingen van de regelgeving van de Unie, en dat het om die reden verboden zou zijn om dit paspoort op nationaal niveau voor andere doeleinden te gebruiken. Uit de punten 3 en 4 van de considerans van beschikking 2003/803 en het bij deze beschikking gevoegde modelpaspoort blijkt integendeel dat dit paspoort bladzijden bevat waarop gegevens kunnen worden vermeld die geen verband houden met de regelgeving van de Unie. Zo wordt in dit paspoort plaats ingeruimd voor vaccinatiebewijzen waarin verordening nr. 998/2003 niet voorziet en voor rubrieken met de naam 'klinisch onderzoek' en 'legalisatie', zodat de gezelschapsdierenpaspoorten ook kunnen worden gebruikt voor het verkeer van dieren buiten de Unie.

56 In beginsel kan dus niet worden verboden dat dit paspoort wordt gebruikt voor andere doeleinden dan die welke door de regelgeving van de Unie worden nagestreefd.

57 Dit gebruik mag wel geen afbreuk doen aan de doeltreffende werking van verordening nr. 998/2003 en beschikking 2003/803 en aan de door deze verordening en beschikking beoogde doelstellingen. Het is evenwel niet aangetoond en zelfs niet aangevoerd door de partijen in het hoofdgeding of door de in artikel 23 van het Statuut van het Hof bedoelde belanghebbende partijen die opmerkingen hebben ingediend, dat het gebruik van dit paspoort als bewijs van identificatie en registratie van honden op nationaal niveau een dergelijk effect heeft.

58 Wat in de tweede plaats de vermelding van de gegevens ter identificatie van de eigenaar en het dier betreft, waaraan wijzigingen worden aangebracht door het overplakken van de oude door de nieuwe gegevens, moet worden vastgesteld dat een regeling zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is tot gevolg heeft dat het format van het hierin vastgestelde gezelschapsdierenpaspoort verschilt van dat van het in beschikking 2003/803 vastgestelde modelpaspoort.

59 Zo bepaalt bijlage I bij beschikking 2003/803 dat de eerste bladzijde van het modelpaspoort drie velden omvat waarin de identiteit en het adres van drie opeenvolgende eigenaars van het dier kunnen worden vermeld, terwijl de in hoofdgeding aan de orde zijnde regeling bepaalt dat de eerste bladzijde van het gezelschapsdierenpaspoort slechts één veld bevat, waarop achtereenvolgens zelfklevers moeten worden aangebracht naarmate er zich wijzigingen voordoen in het adres of de identiteit van de eigenaar van het dier.

60 Dienaangaande zij eraan herinnerd dat tot de lidstaten gerichte beschikkingen van de Commissie ingevolge artikel 288, vierde alinea, VWEU verbindend zijn in al hun onderdelen.

61 Bovendien blijkt uit het voorwerp zelf van beschikking 2003/803, uit het modelpaspoort in bijlage I bij deze beschikking en uit bijlage II, A, punt 1, bij deze beschikking, die bepaalt dat '(h)et modelpaspoort (...) een uniform format (dient)te hebben', dat deze beschikking tot doel heeft een uniform document vast te stellen, ongeacht de lidstaat van uitgifte, waarvan de vorm en de inhoud vastliggen voor de lidstaten, onder voorbehoud van geringe aanpassingen, die limitatief zijn vastgesteld in bijlage II, C, punt 4, van deze beschikking.

62 Door de eerste bladzijde van het gezelschapsdierenpaspoort zodanig vorm te geven dat deze slechts één veld bevat waarin de identiteit en het adres

van de eerste eigenaar van het dier moeten worden vermeld en waaraan latere wijzigingen worden aangebracht door middel van zelfklevende etiketten die hierover worden geplakt, voldoet een regeling zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is niet aan het door het modelpaspoort gestelde vereiste van een uniform format, dat met name inhoudt dat de eerste bladzijde van het gezelschapsdierenpaspoort zoveel velden en een zodanig format bevat dat de identiteit en het adres van drie opeenvolgende eigenaars van het dier kunnen worden vermeld.

63 Voorts maakt het gebruik van zelfklevende etiketten die over elkaar worden geplakt het, zoals de Commissie ter terechtzitting heeft gesteld, onmogelijk om de opeenvolgende eigenaars van het dier te identificeren, hoewel deze identificatie op veterinairerechtelijk gebied van beslissend belang is en verordening nr. 998/2003 en beschikking 2003/803 juist op dit gebied zijn vastgesteld.

64 Het gebruik van zelfklevende etiketten zoals die waarin de in het hoofdgeding aan de orde zijnde regeling voorziet, leidt niet alleen tot een wijziging van het door het modelpaspoort vereiste format, maar heeft eveneens tot gevolg dat het vervoer van gezelschapsdieren buiten de lidstaat van oorsprong wordt belemmerd doordat in een dergelijk geval in de lidstaat van bestemming een nieuw paspoort moet worden uitgegeven".

5. Wat betreft de voorliggende zaak, die strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 21 september 2004 tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 februari 1967 houdende reglement van de diergeneeskundige politie op de hondsdoelheid, heeft het Hof van Justitie de in het arrest nr. 199.484 van 14 januari 2010, in het kader van de beoordeling van het eerste middel gestelde prejudiciële vragen als volgt beantwoord :

"1) De artikelen 3, sub b, 4, lid 2, 5 en 17, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van richtlijn 92/65/EEG van de Raad, en de artikelen en bijlagen van beschikking 2003/803/EG van de Commissie van 26 november 2003 tot vaststelling van een modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale regeling die bepaalt dat paspoorten voor gezelschapsdieren voorzien moeten zijn van een uniek nummer dat de – uit twee karakters bestaande – ISO-code voor de betrokken lidstaat omvat, gevolgd door het – uit twee cijfers bestaande – erkenningsnummer van de erkende verdeler en een volgnummer van negen cijfers, voor zover deze regeling garandeert dat dit identificatienummer uniek is.

2) De artikelen 3, sub b, 4, lid 2, 5 en 17, tweede alinea, van verordening nr. 998/2003 en de artikelen en bijlagen van beschikking 2003/803 moeten

aldus worden uitgelegd dat zij :

- niet in de weg staan aan een regeling zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, krachtens welke het gezelschapsdierenpaspoort niet alleen overeenkomstig de regelgeving van de Unie wordt gebruikt als reisdocument, maar ook als bewijs van identificatie en registratie van honden op nationaal niveau, en

- in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, volgens welke het gezelschapsdierenpaspoort één veld bevat waarin de identiteit en het adres van de eigenaar van het dier moeten worden vermeld, en latere wijzigingen hieraan worden aangebracht door middel van zelfklevende etiketten die hierover worden geplakt".

6. Als gevolg van dit arrest werden de bijlagen bij het koninklijk besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden gewijzigd door een ministerieel besluit van 14 september 2011.

Dit ministerieel besluit luidt als volgt :

"Artikel 1. In het koninklijk besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden, wordt de bijlage II vervangen als volgt :

« Bijlage II. - Paspoort

Het paspoort beantwoordt aan het model en de aanvullende eisen vastgelegd in Beschikking 2003/803/EG van de Commissie van 26 november 2003 tot vaststelling van een modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten.»

Art. 2. In hetzelfde besluit wordt de bijlage III vervangen als volgt :

« Bijlage III. - Definitief identificatie- en registratiecertificaat

1. Het definitieve identificatie- en registratiecertificaat beantwoordt aan de voorschriften voor de overeenkomstige delen van het paspoort, met name :

- a) de rubriek 'I. Eigenaar';
- b) de rubriek 'II. Beschrijving van het dier';
- c) de rubriek 'III. Identificatie van het dier'.

2. De gegevens van de eventueel reeds vermelde vorige verantwoordelijke(n) blijven zichtbaar.

3. De eventueel reeds eerder vermelde gegevens essentieel voor de identificatie van de hond kunnen door een nieuw definitief identificatie- en registratiecertificaat aangevuld, maar niet gewijzigd worden.

4. Op elk onderdeel van het definitieve identificatie- en registratiecertificaat wordt het nummer van het bijbehorende paspoort zoals vermeld op het voorlopige identificatiecertificaat overgenomen. »

HOOFDSTUK II. - Slotbepaling

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op 15 november 2011".

IV. Verzoek tot samenvoeging

7. De verzoekende partij vraagt het beroep in de voorliggende zaak samen te voegen met de beroepen G/A. 152.109/VII-37.469 en G/A. 152.611/VII-37.544, met de vordering tot schorsing G/A. 202.714/VII-38.319 en met het beroep G/A. 202.716/VII-38.320.

Beoordeling

8. De zaken, die betrekking hebben op afzonderlijke besluiten, kunnen afzonderlijk worden behandeld zonder dat daardoor een goede rechtsbedeling in het gedrang wordt gebracht.

V. Ontvankelijkheid

Standpunten van de partijen

9. In de laatste memorie werpt de verwerende partij als exceptie het gebrek aan actueel belang op van de tweede verzoekende partij en van de tussenkomende partij, doordat het vernietigen van het bestreden besluit of van zekere bepalingen in de bijlagen ervan aan deze partijen geen voordeel meer kan opleveren, nu deze bepalingen niet meer van kracht zijn. Een belang dat een eventuele schadevergoeding achteraf mogelijk zou maken, is volgens haar geen rechtstreeks belang.

10. De verzoekende partij stelt in haar laatste memorie het volgende omtrent haar belang :

"Verwacht mag worden dat verweerster zal betogen dat verzoekende partijen en de vrijwillig tussenkomende partij geen belang meer hebben nu intussen het Ministerieel Besluit van 14 september is tussen gekomen.

Niets is minder waar.

De dierenartsen blijven gefrustreerd dat preliminair in de hoger genoemde Europese Verordening verwezen werd naar het belang van de Unieregeling

omdat de Volksgezondheid een openbaar belang betreft, meer de verwijzing naar art. 168, 4 b VWEU (oude art. 152, lid 4 EG-Verdrag) dat stelt :

'maatregelen op veterinaire en fytosanitaire gebied aan te nemen die rechtstreeks gericht zijn op de bescherming van de Volksgezondheid'

Meer art. 5, 1, b van de Europese verordening nr. (EG) 998/2003 dat stelt :

'vergezeld gaan van een paspoort dat is afgegeven door een door de bevoegde autoriteit aangewezen dierenarts en waarin wordt verklaard dat een overeenkomstig de aanbevelingen van het laboratorium van productie geldig vaccin dan wel een nieuw vaccin tegen rabies is toegediend aan het betrokken dier met een geïnactiveerd vaccin met ten minste één antigeen eenheid per dosis'

De Vlaamse Dierenartsenvereniging, verzoekster sub 1, is een syndicale vereniging die de belangen van de geaccrediteerde dierenartsen verdedigt (stuk 8). Haar leden werden in de Faculteit Diergeneeskunde te Merelbeke onder toezicht van verweerster opgeleid, hebben dienvolgens een eed afgelegd en een ordernummer gekregen om erkend te worden om praktijk te doen en kunnen dienvolgens in België de diergeneeskunde beoefenen. Zij beloven in de eed die ze afleggen getrouwheid aan de Koning, aan de Belgische wetten, etc...

Gezien de Europese regelgever de Europese gezelschapsdierenpaspoorten heeft ingevoerd ten behoeve van Volksgezondheid (openbare orde!) en expliciet de bevoegdheid om deze paspoorten in te vullen aan geaccrediteerde (lees: erkende) dierenartsen heeft verleend (art. 5, lid 1 onder b van Verordening (EG) 998/2003), zal het niet verbazen dat dierenartsen niet kunnen accepteren aansprakelijk te kunnen gesteld worden vanwege de Belgische uitzonderingsmaatregelen hierop, waardoor iedereen geoorloofd wordt na de attestatie zelfklevende etiketten aan te brengen in het door deze dierenartsen reeds geattesteerde vaccinatieboekje dat als gezelschapsdierenpaspoort dient om de Volksgezondheid intracommunautair te beschermen.

Het is duidelijk dat de Europese regelgever zeer streng is inzake de certificering door dierenartsen, zodat de VDV er zich niet mee kon akkoord verklaren dat derden klevers in deze geattesteerde 'blauwe boekjes' mogen aanbrengen waardoor de onderliggende tekst verborgen wordt (stukken onder 16), wat overigens uitnodigt tot fraude (het onderliggende handschrift van de dierenarts wordt doorgaans zelfs overkleefd).

Het is dan ook aangewezen alle zaken die thans nog steeds bij de Raad van State aanhangig zijn en gekend zijn onder de nummers G/A 152.611/VII-37544 of A/A. 152.611/VII-4553 (honden), G/A 152.109/VII-37469 of A/A. 152.109/VII-4539 (katten en fretten) en G/A 156.343/VII-37468 of A/A 156.343/VII-4675 (KB van 21/09/2004) te voegen, evenals de jongste procedure te betrekken vanwege haar samenhang waarbij een verzoekschrift tot schorsing en annulatie werd ingeleid op 3 december j.l. tegen het Ministerieel besluit dd. 14 september 2011 uitgaande van Vlaams Minister van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, Laurette Onkelinx, tot wijziging van de bijlagen bij het Koninklijk Besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 4 oktober 2011

De situatie in België is onwettig omdat de doelstelling van de Europese Unie om uniformiteit te bereiken, wordt belemmerd door het gebruik in België van zelfklevende etiketten, die nadat een paspoort werd geattesteerd door een

dierenarts, later dan de attestatie worden aangebracht, en die wettelijke verplichting opzichtens derden manifest ingaat tegen de hoofbedoeling van Europa om door erkende dierenartsen de rabiësvaccinatie te laten attesteren.

In België zijn de B.V.I.R.H. of ID Chips de enige begin- en eindverantwoordelijken gezien zij in België de paspoorten afleveren en ook als laatste manipuleren of laten manipuleren door tatoeëerders, dierenasielen, eigenaren, kwekers, e.a. (als 'verantwoordelijken voor een dier': art. 1 2° j° art. 2 §1, art.19 §1 en §2, art.25 §4, 1°, art.33 §2, art.36 §2 KB 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden) door wettelijk op nationaal vlak te verplichten etiketten te laten kleven in de geattesteerde paspoorten (ev. ook buitenlandse).

Het is evident dat de Belgische erkende dierenartsen a contrario het supranationaal recht, dan niet aansprakelijk kunnen zijn voor de inhoud van zo'n gezelschapsdierenpaspoort dat wordt afgeleverd door derden en gemanipuleerd werd door derden a contrario het Europees gedachtengoed sinds het jaar 2004.

Het Belgisch syteem blijft niet-legitiem".

Beoordeling

11. Er moet tussen de verzoekende partij en de bestreden rechtshandeling een geïndividualiseerd verband bestaan. Het vereiste belang mag niet opgaan in het belang dat iedere burger heeft bij de handhaving van de wettelijkheid. Het belang dat louter gelegen is in het verkrijgen van een arrest waarin erga omnes de onwettigheid van een bestuurshandeling wordt vastgesteld betreft geen rechtstreeks belang dat verbonden is aan de finaliteit van het vernietigingscontentieux dat erin bestaat onwettige rechtshandelingen ex tunc uit de rechtsorde te doen verdwijnen. De enkele mogelijkheid om een eventuele schadevergoeding te verkrijgen voor de burgerlijke rechtbank volstaat niet opdat de verzoekende partij doet blijken van een wettelijk vereist rechtstreeks belang bij haar annulatieberoep. De verzoekende partij toont voor het overige niet met concrete elementen aan hoe zij, door de uitwerking van het bestreden besluit in haar belangen werd geschaad.

12. Het verlies aan belang is het gevolg van het feit dat de verwerende partij het bestreden besluit heeft aangepast na het arrest van het Hof van Justitie van de E.U.. Het past bijgevolg kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin